

30 juni 2011

De Beoordelings- en Adviescommissie (verder ook: de BAC) van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

XXXX

geboren op xxx,
wonende te xxxx,
juridisch adviseur: mr. xxxx, advocaat te xxxx,
hierna te noemen klager,

tegen:

XXXX,

overleden op xxxx,
hierna te noemen aangeklaagde,
bij leven lid van de Sociëteit voor Afrikaanse Missiën,
hierna te noemen de SMA.

1. De procedure

Het klaagschrift werd op 14 juli 2010 door Hulp en Recht ontvangen en aan aangeklaagde toegezonden. Aangezien aangeklaagde blijkens bericht van zijn huishoudster ernstig ziek was en aanvankelijk niet duidelijk was onder wiens kerkelijk gezag hij stond, was nader onderzoek nodig waardoor er enige maanden zijn verstreken voordat de procedure daadwerkelijk op gang kwam.

Bij brief van 30 november 2010 berichtte mevrouw mr. xxxx, xxxx, dat aangeklaagde niet in staat was zijn eigen verweer te voeren en dat xxxx, provinciaal overste van de SMA, het verweer op zich zou nemen.

Op xxxx is aangeklaagde overleden.

Op 8 februari 2011 is het verweerschrift van xxxx, voornoemd, bij Hulp en Recht binnengekomen. Bij brief van 20 april 2011 heeft xxxx aan Hulp en Recht bericht dat hij een gesprek met klager heeft gehad en dat hij mede namens klager laat weten dat hij en klager gezamenlijk afzien van een mondelinge behandeling van de klacht.

Op 20 juni 2011 heeft de BAC, bestaande uit de hieronder genoemde personen, gezamenlijk de klacht besproken.

2. De klacht

2.1. Aangeklaagde was de oom van klager, hij was een broer van diens vader. Klager was de middelste in een gezin van vijf kinderen en in zijn jeugd een lastig kind. Klagers vader was in verband met zijn werk weinig thuis en klager is, om zijn moeder te ontlasten, op negenjarige leeftijd voor een periode van tien maanden uit huis geplaatst. Later verhuisde het gezin naar xxxx, een plaats die dicht bij het werk van vader lag, zodat vader meer thuis was en klager weer thuis kon komen wonen. Gedurende zijn hele jeugd bleef klager echter problemen houden. Hij tobde onder meer met bedplassen.

In xxxx vond klager begrip en steun bij aangeklaagde, die begin jaren xxx na een periode van achttien jaar missiewerk in xxxx naar Nederland was teruggekeerd en omstreeks xxxx gedurende een aantal weken eerst bij het gezin van klager thuis verbleef en later, in de zomer van xxx, in xxxx ging wonen die grensde aan het ouderlijk huis van klager. Aangeklaagde nodigde klager vaak op xxx uit en bood hem een luisterend oor zodat klager zich gewaardeerd en begrepen voelde en graag bij hem kwam.

2.2. In de contacten tussen klager en aangeklaagde was steeds meer sprake van lichamelijk contact. Het begon met stoeipartijen maar mondde al snel uit in seksuele handelingen, zoals zoenen en het openmaken van de broek van klager. Aangeklaagde trok daarbij klager af met de hand en nam diens geslachtsdeel in zijn mond. Aangeklaagde zei dat klager door deze handelingen misschien van zijn bedplassen af zou kunnen komen. Hij heeft klager in deze periode driemaal op deze manier misbruikt.

In het najaar van xxxx verhuisde aangeklaagde naar xxxx.

2.3. Rond xxxx - klager was 17 - bleef hij na een familiebezoek een keer bij aangeklaagde in xxxx logeren. Die nacht had aangeklaagde vergaand seksueel contact met klager en penetreerde hem met zijn geslachtsdeel. Toen klager liet merken dat dit veel pijn deed, stopte aangeklaagde onmiddellijk en stuurde klager naar een andere slaapkamer. Klager is de volgende dag vertrokken zonder dat over dit voorval was gepraat. Er is naderhand ook nooit meer op het voorval teruggekomen.

2.4. De gebeurtenissen hebben het verdere leven van klager beïnvloed. Het zat klager dwars maar hij heeft het jaren verzwegen. Uiteindelijk heeft hij het aan zijn echtgenote verteld. Op haar advies heeft hij gedurende een periode van zeven tot acht jaar tientallen kinesologische behandelingen ondergaan die een positief effect hadden. Klager heeft de gebeurtenissen uiteindelijk ook aan zijn ouders verteld en er uitvoerig met hen over kunnen spreken. Hij hoorde toen van zijn vader dat hij als kind van twee en een half jaar was aangerand, dat dit een strafzaak was geworden en dat de oudere familieleden, waaronder waarschijnlijk ook aangeklaagde, van dit voorval op de hoogte waren.

Op xxxx heeft klager aangeklaagde, die toen xxxx was in xxxx, een e-mail en vervolgens een brief met kopie aan Hulp en Recht geschreven in de hoop een excuus van hem te krijgen. Klager ontving daarop alleen een afwijzende telefonische reactie van de huishoudster van aangeklaagde.

2.5. Klager wil met zijn klacht bereiken dat deze gegrond wordt verklaard en dat hij excuses ontvangt. Hij behoudt zich het recht voor om schadevergoeding te vragen.

3. Het verweer

xxxx stelt in zijn verweerschrift dat hij een aantal gesprekken met aangeklaagde heeft gevoerd, waarin hij heeft geprobeerd na te gaan of en in hoeverre aangeklaagde grenzen heeft overschreden in zijn contact met klager, maar dat hij er niet in is geslaagd de ware toedracht vast te stellen. Hij voegt daaraan toe dat, als mag worden aangenomen dat aangeklaagde klager seksueel heeft misbruikt, de SMA haar oprechte excuses wil aanbieden voor hetgeen klager is aangedaan en dat zij de pijn en het leed dat klager en zijn naasten hebben geleden wil erkennen. xxxx biedt voorts aan om het gesprek dat hij op xxxx met klager heeft gehad voort te zetten.

4. Beoordeling.

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten, indien juist, moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de BAC uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen. Dit geldt te meer omdat in dit geval de aangeklaagde is overleden en zich niet kan verweren.

4.4. De verklaring van klager komt op de BAC oprecht over. De BAC vindt het heel treurig dat, gezien de snel verslechterende toestand van aangeklaagde, een confrontatie tussen klager en aangeklaagde, waarin wellicht een kans had gelegen tot een bevredigende afsluiting voor beiden, niet meer mogelijk was.

Nu in deze zaak geen feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen die de verklaring van klager ondersteunen kan de BAC niet anders dan vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard.

4.5. De BAC realiseert zich dat dit voor klager teleurstellend is. Indien de BAC in de toekomst uit andere meldingen of klachten die bij Hulp en Recht zijn of zullen worden ingediend informatie bereikt die daartoe aanleiding geeft, zal zij klager daarvan op de hoogte stellen en de zaak heropenen om dit advies mogelijk te heroverwegen.

5. Het advies

De Beoordelings- en Adviescommissie adviseert de overste van de Nederlandse Provincie van de Sociëteit Afrikaanse Missiën de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 30 juni 2011 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, W.M.Veltman-Breddels en drs. A.A.M. Oostveen, leden, bijgestaan door mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de overste van de Nederlandse Provincie van de Sociëteit voor Afrikaanse Missiën en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de BAC een afschrift van de beslissing van de overste.